

Raadet tiltræde ud fra den Forudsætning, at der derved undgaas dobbelt Behandling af Sagerne og indvindes Bespærelser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statsbanernes Forhold til Statens Revisionsvæsen har Raadet den Opfattelse, at Behandlingen af dette Spørgsmaal henhører under Statsregnskabskommissionens Arbejdsomraade.

Hvad endelig Statsbanernes Forhold til Bevillingsmyndigheden angaar, kan Raadet tiltræde, at Budgettet fremtræder i en mindre specificeret Form, men man deler ikke den Betragtning, at den væsentligste Hindring for gennemført Økonomi med Udgifterne ligger i den nuværende Ordning af Forholdet til Bevillingsmyndigheden. Man kan derfor heller ikke tilraade Vedtagelse af den Side 27 i Betænkningen foreslaaede Tekstanmærkning til Finansloven. Iøvrigt vil det sidstnævnte Spørgsmaal selvfølgelig finde sin Afgørelse paa Rigsdagen.

Et Mindretal (Jens Andersen, Jørgen Hald og Jensen-Sønderup) ønsker yderligere at fremsætte følgende Bemærkninger:

Kommissionens Opgave har i Henhold til Side 1 i Betænkningen været „at undersøge og overveje samt til Ministeriet at stille Forslag om saadanne Foranstaltninger i Retning af Forenkling, som maatte anses for hensigtsmæssige, særlig for saa vidt de er egnede til at formindske Statens Administrationsudgifter og til at fremme Ekspeditionernes Hurtighed“. Mindretallet ser ikke rettere, end at en Del af Kommissionens Forslag vil, hvis de gennemføres, medføre det modsatte af en Forenkling. Naar man saaledes opstiller Kravet om 5 pCt. Rente af visse Jernbaneanlæg efter en vilkaarlig Nedskrivning af disses Anlægssummer, medens man fritager andre Baneanlæg for at forrente sig og samtidig opfører et Tilskud fra Statskassen, for at den nævnte Forrentning kan naas, ser Mindretallet ikke, at her er skabt en Forenkling, der medfører billigere og hurtigere Administration, men mener, at her er skabt det modsatte. Det er Mindretallets Opfattelse, at det mest enkle og eneste forretningsmæssige Regnskab er et Regnskab, der giver en enkelt og klar Oversigt over Banernes Indtægter og Udgifter. Af Forskellen mellem disse Faktorer fremgaar Forrentningen.

Skulde der skabes en Forenkling af Regnskabet, kunde dette gøres ved, at man ophører med Afskrivningerne.

Ved Afskrivning, som den foretages nu, og som den foreslaas i Betænkningen, tilgaar der ikke Statsbanerne en eneste Øres Fortjeneste; men den medfører en Udgift til Beregning og Kontering — en Udgift, der efter Mindretallets Opfattelse kan og bør spares.

Mindretallet kan ikke indse Betimeligheden af at afskrive paa Anlæg, der ikke forringes, men, som det hedder i Betænkningen, tværtimod til en vis Grad bliver bedre med Aarene.

Naar Banerne vedligeholdes af Driften, saa at der ingen Forringelse af Ydeevnen finder Sted, og naar endvidere Afskrivningsbeløbet, hvis det ikke er indtjent ved Driften, skal tilskydes af Statskassen, ser Mindretallet ikke rettere, end at Afskrivningerne bør ophæves i Stedet for at ændres.

Som Følge heraf kan Mindretallet ej heller give sin Tilslutning til den i Betænkningen Side 34 foreslaaede Ordning, hvorefter det efter de foreslaaede Regler fremkomne Afskrivningsbeløb henlægges til et Fornyelsesfond, hvorover der af Administrationen kan disponeres, uden at de paagældende Summer bevilges ved de aarlige Finanslove eller Tillægsbevillingslove.

Det tilføjes, at Raadets Medlemmer Hey og N. C. Jensen har været forhindrede i at deltage i Sagens Behandling.

P. J. V.

Stensballe.

Jens Møller.